

De hvide skyer

Melodi: Den gamle skærslibers forårssang.

1.

Nu lokker atter de hvide skyer,
og jeg har samlet mit gamle fly.
Ind under cumulusserne styrer
jeg nu blandt musvågerne på ny.
Jeg går fra Heden med kurs mod himlen,
min sky er hvid, og dens top er rund.
Hvem føler ikke en salig svimlen,
når variometeret går i bund.

2.

Den, der har motor, kan sagtens håne
en pjalt med halvlange ører på.
Jeg hø'r til dem, der skal ud at låne
en ekstra hånd, før en start kan gå.
Men når jeg først hænger i termikken
og stiger 3 meter pr. sekund,
Så gi'r jeg pokker i mekanikken
og en propel, der skal snurre rundt.

3.

Jeg er jo bare en godtvejrskyer
foruden motor og egen kraft.
Og jeg når langt for en enkelt 20'er,
når bare opslæbet, jeg har haft.
Men er jeg lavt og må udelande,
ja, så er bonden der med det straks.
Så får jeg hørt, hvordan han kan bande,
fordi jeg bøjed' et enkelt aks.

4.

Engang var luftrummet hvermands eje
med plads til alle og til enhver.
Nu er det kun for de rigtig seje,
der har transponder og IFR.
Hvad gør man så med en gammel Mucha,
der dårligt nok har en radio?
For den forstår heller ikke et suk af
de mange regler, der gælder nu.

5.

Hvor er I henne, I gamle plader
fra dengang 12 var et glidetæl?
Kun et par enkelte står og glaner
og samler støv i museets hal.
Så mange af jer på bålet endte
en sommeraften til Sankt Hans,
da fløj I så, alt imens det brændte,
den sidste tur i en heksedans.

6.

Men også sommeren får en ende,
og vinteren er så mørk og lang.
Hen i september vil skyen sende
mig op i vejret for sidste gang.
Når jeg engang mig til himlen svinger,
den himmel som er os alle vis,
så gi'r Sankt Peter mig englevinger
med 15 meter fra spids til spids.